

Apartat de la fila

JOAN BROSSA

Sordines ran dels silencis d'heralds
forçant la mitja veu. Cel que lliberta
lligant-se estels amb nusos triomfals.
Mentre la llum es torça, ombres alerta

fan rumbos d'ocell constants, pels litorals
del viure, dins el cor que les encerta.
Baguls d'angoixa, perduts els senyals,
voguen com caixes buides per l'oferta

d'una aigua en via d'arrels. Bols d'obscur
vessen la nit en el rampell d'un mur
al·lucinat en pedestal d'insomnis.

Eines de festa transformen cristalls
en sols a indrets de columnes, i els galls
perden penyores d'aram dalt dels somnis.

BROSSA, Joan (1982): *Ball de sang*. Barcelona: Crítica.